

Ordføreren (Mourier = Petersen):

Da den høitærede Indenrigsminister i dette Dieblif omtalte Grunden til, at dette Endringsforslag er fremkommet fra Udvalget, anseer jeg det for uforuødent videre at omtale det og skal blot anbefale det til det høie Things Vedtagelse. Det har i Udvalget i Genhold til Ytringer, der faldt ved 2den Behandling, været under Overveielse, hvorvidt der kunde være Anledning til at gjøre en Forandring i Bestemmelserne i Lovudkastets § 3, saaledes som denne blev vedtagen efter Indenrigsministerens Endringsforslag. Det vil jo nemlig sees, at Bestemmelserne i § 3 nu alene referere sig til Forordningen af 9de Juli 1817 § 6, og at denne Forordning alene tager Hensyn til de jordspildende Hegn, imedens der derimod efter den nye Lov kan blive Tale om andre Hegn som lovlige, med hvis Opførelse der ikke vil være forbundet noget Forudtab, men som dog muligen kunde medføre forholdsvits ikke saa ringe Bekostning for slige uheldige Lodder. Da der imidlertid af Forordningen af 9de Juli 1817 klart fremgaaer, at den ikkun tager Hensyn til de allerede dengang ved Udstykning eller Udskiftning uheldigt affatte Lodder og derimod ikke til dem, der for Fremtiden kunne blive affatte med en slig uheldig Sigur, og da det maa erkjendes for rigtigt, at der skeer saa faa Undtagelser som muligt fra den almindelige Hegnspligt, har Udvalget troet ikke at burde gaae videre end netop til de Undtagelser, der ere hjemlede i Forordningen af 9de Juli 1817, og man har desuden troet at kunne berolige sig ved, at Hegnslysmændene i de enkelte Tilfælde vilde tage tilbørligt Hensyn til disse uheldige Lodder ved Bedømmelsen af Bessaffenheden af de forlangte Hegn. — Med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Endringsforslag skal jeg bemærke, at Udvalget kan tiltræde Forslagene under Nr. 1, 3, 4, 5 og 6, hvilke vi maae anbefale til det høie Things Vedtagelse, idet de efter vor Formening ere ligefremme Forbedringer af Lovforlaget. Hvad derimod Forslaget under Nr. 2 angaaer, maa Udvalget fremdeles fraraade Thinget at gaae ind paa dette Endringsforslag, der jo gaaer ud paa paany at indsætte den tidligere § 11 i Lovforlaget. Det er

ganske vist, at der af den høitærede Indenrigsminister er gjort en Modification i Bestemmelsen, saaledes som den var affattet i det oprindelige Lovudkast, som vil medføre, at, hvor de i Forslaget anførte Omstændigheder ere tilstede, kan der ikke forlanges noget nyt Hegn af Veicommunen, og der er derved ganske vist afhjulpet en Mangel, der var ved Lovforlagets oprindelige Affattelse, og som blev fremhævet under Discussionen her; men ikke desto mindre vil der dog af Lovforlaget, saaledes som det nu er, kunne følge meget store Udgifter for Communen, og vi kunne ikke skjønne, at der er nogen paatrængende Grund til at gjøre en Forandring i den bestaaende Tilstand, som vilde kunne have en slig Virkning, navnlig paa en Tid, hvor man almindelig hører Beflagelser, og det tildeels beføiede Beflagelser, over den betydelige Forøgelse, de communale Udgifter have faaet. Det er dog ikke alene de oekonomiske Grunde, skjøndt disse ganske vist ere de overveieende, der have bevirket, at jeg maa fraraade Thinget at vedtage dette Endringsforslag, men dette Endringsforslag vil ogsaa give Anledning til en besynderlig Uligghed, Noget, som allerede i Udvalget blev fremhævet af et æret Medlem af samme. Derfor Endringsforlaget bliver vedtaget, vil det nemlig være fastsat, at den, som ikke har noget Hegn mod Veien, vil kunne forlange af Veicommunen, at den skal tage Deel med i Opførelsen af et nyt Hegn og tillige bære Halvdelen af de fremtidige Vedligeholdelsesomkostninger ved Hegnet, medens derimod den, der i Forveien har et Hegn, ikke kan stille noget saadant Forlangende til Communen. Det forekommer os, at det ikke just er en heldig Ordning af dette Forhold, idet der derved ligesom sættes en Præmie for den, der ikke har noget Hegn, ligeoverfor den, der allerede har draget Ansvar for at opføre et saadant. Da imidlertid hele denne Materie jo allerede har været tilstrækkelig debatteret, skal jeg ikke yderligere udvilde den, men kun ganske henholde mig til det, jeg tidligere har udtalt, og jeg skal blot tilraade de ærede Medlemmer, som ved Sagens 2den Behandling stemte for, at Paragraphen skulde udgaae, ogsaa ved denne 3die Behandling at fastholde deres tidligere Afstemning.